

DECYZJE

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/1162

z dnia 30 czerwca 2016 r.

w sprawie ujawniania informacji poufnych na potrzeby postępowań w sprawach karnych (EBC/2016/19)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 12 ust. 3,

uwzględniając decyzję EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmującą Regulamin Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾, w szczególności art. 23 oraz art. 23a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Utworzenie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego umożliwiło krajowym organom ścigania występowanie do Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz właściwych organów krajowych z wnioskami o udostępnienie poufnych informacji powstałych lub otrzymanych w ramach wykonywania ich zadań i obowiązków nadzorczych.
- (2) Stosownie do art. 136 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽²⁾ w sytuacjach, gdy w związku z wykonywaniem zadań wynikających z rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽³⁾ EBC ma podstawy, aby podejrzewać, że popełniono przestępstwo, wnioskuje do odpowiedniego właściwego organu krajowego, aby przekazał sprawę odnośnym organom w celu prowadzenia postępowania i ewentualnego ścigania zgodnie z prawem krajowym.
- (3) Współpraca pomiędzy właściwymi organami krajowymi a krajowymi organami ścigania w sprawach dostępu do poufnych informacji dotyczących nadzorowanych podmiotów lub nadzorowanych grup w rozumieniu odpowiednio art. 2 ust. 20 oraz art. 2 ust. 21 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) istnieje od dłuższego czasu i pozostaje w zgodzie z prawem krajowym. Warunki takiej współpracy oraz ujawniania informacji poufnych krajowym organom ścigania są w dużej mierze określone w prawie krajowym. Prawo Unii ma jednak pewien wpływ na warunki, na jakich informacje poufne przechowywane przez właściwe organy, w tym EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, mogą być ujawniane krajowym organom ścigania na ich wniosek. Te przepisy prawa Unii ustanawiają, przykładowo, zasadę lojalnej współpracy, zasadę współpracy w dobrej wierze i obowiązek wymiany informacji w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, obowiązek ochrony danych osobowych oraz obowiązek zachowania tajemnicy służbowej.
- (4) Oprócz kwestii dotyczących ujawniania informacji poufnych związanych z zadaniami powierzonymi EBC na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w tym informacji będących w posiadaniu właściwych organów krajowych wspierających EBC w wykonywaniu zadań powierzonych na mocy tego rozporządzenia, wymogi takie mogą zasadniczo mieć również zastosowanie do ujawniania informacji poufnych związanych z polityką pieniężną oraz innymi zadaniami w ramach ESBC lub Eurosystemu.
- (5) EBC powinien dochować obowiązku zachowania tajemnicy służbowej oraz obowiązku zapewnienia swojego funkcjonowania oraz niezależności. Dodatkowo, EBC powinien nadal respektować interes publiczny oraz niektóre interesy prywatne poprzez powstrzymywanie się od ujawniania niektórych dokumentów lub informacji w sytuacjach, w których ich ujawnienie mogłoby zagrozić tym interesom. Obowiązki te nie powinny jednak skutkować całkowitym zakazem ujawniania przez EBC informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej krajowym organom ścigania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33.

⁽²⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

- (6) Prawo unijne wymaga zachowania poufności niektórych informacji lub dokumentów, do których zaliczają się dane osobowe oraz zakazuje – poza pewnymi wyjątkami – ujawniania informacji lub dokumentów poufnych podmiotom trzecim. W szczególności, stosownie do postanowień dotyczących zachowania tajemnicy służbowej, które zawarte są w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾, z zastrzeżeniem przypadków podlegających przepisom prawa karnego, informacje poufne, które osoby obecnie lub w przeszłości zatrudnione przez właściwe organy oraz biegli rewidenci lub eksperci działający w imieniu właściwych organów uzyskują w trakcie pełnienia swoich obowiązków, mogą być ujawniane jedynie w postaci skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych.
- (7) Stosownie do art. 37 ust. 2 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego osoby mające dostęp do danych podlegających prawodawstwu Unii nakładającemu obowiązek zachowania tajemnicy podlegają temu prawu.
- (8) Nie utworzono jeszcze w prawie Unii ram proceduralnych na potrzeby zarządzania wnioskami otrzymanymi przez EBC, właściwe organy krajowe lub krajowe banki centralne (KBC) od krajowych organów ścigania o ujawnienie informacji poufnych związanych z zadaniami powierzonymi EBC na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w tym informacji będących w posiadaniu właściwych organów krajowych wspierających EBC w wykonywaniu zadań powierzonych na mocy tego rozporządzenia, lub związanych z polityką pieniężną oraz innymi zadaniami w ramach ESBC lub Eurosystemu. Wykorzystanie procedur krajowych, które znajdują zastosowanie do takich wniosków, powinno być jednak spójne z ogólnymi zasadami prawa Unii, w szczególności z zasadą lojalnej współpracy oraz zasadą współpracy w dobrej wierze i obowiązkiem wymiany informacji, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. W tym kontekście EBC – zgodnie z prawem Unii – z zadowoleniem przyjąłby zasięganie jego opinii lub informowanie go w odpowiednich sytuacjach o wnioskach o ujawnienie informacji poufnych związanych z zadaniami powierzonymi EBC na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w tym informacji będących w posiadaniu właściwych organów krajowych wspierających EBC w wykonywaniu zadań powierzonych na mocy tego rozporządzenia, lub związanych z polityką pieniężną oraz innymi zadaniami w ramach ESBC lub Eurosystemu, które otrzymywane są przez właściwe organy krajowe lub KBC od krajowych organów ścigania.
- (9) Niniejsza decyzja nie znajduje zastosowania do wniosków o udostępnienie informacji dotyczących osób pozostających w stosunku pracy z EBC lub pozostających w bezpośrednich lub pośrednich stosunkach umownych z EBC z tytułu wykonywania robót budowlanych, dostawy produktów lub świadczenia usług na rynku.
- (10) Decyzja ta ustanawia zatem zasady stosowane przez EBC w odniesieniu do ujawniania przez właściwe organy krajowe lub KBC krajowym organom ścigania informacji poufnych związanych z zadaniami powierzonymi EBC na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub związanych z polityką pieniężną oraz innymi zadaniami w ramach ESBC lub Eurosystemu oraz związane z tymi zasadami ramy proceduralne.
- (11) Biuro ds. Przestrzegania Zasad i Zarządzania Wewnętrznego EBC działa w ramach EBC jako koordynator wniosków o udzielenie dostępu do dokumentów objętych zakresem niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- a) „informacje poufne” – każde informacje poufne, w tym informacje objęte zasadami ochrony danych osobowych na podstawie obowiązku zachowania tajemnicy służbowej, o którym mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, lub dokumenty oznaczone jako „ECB-CONFIDENTIAL” lub „ECB-SECRET” na podstawie zasad poufności EBC, z wyłączeniem informacji dotyczących osób pozostających w stosunku pracy z EBC lub pozostających w bezpośrednich lub pośrednich stosunkach umownych z EBC z tytułu wykonywania robót budowlanych, dostawy produktów lub świadczenia usług na rynku;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- b) „krajowy organ ścigania” – organy krajowe właściwe w sprawach karnych;
- c) „właściwy organ krajowy” – ma znaczenie nadane w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Definicja ta pozostaje bez uszczerbku dla rozwiązań przyjętych w prawie krajowym, powierzających określone zadania nadzorcze KBC, który nie został wyznaczony jako właściwy organ krajowy. W zakresie do takich rozwiązań odniesienia do właściwych organów krajowych w niniejszej decyzji powinny również odsyłać do KBC w zakresie zadań nadzorczych powierzonych im przez prawo krajowe.

Artykuł 2

Wnioski otrzymane przez EBC od krajowych organów ścigania

1. Na wniosek krajowego organu ścigania EBC może udostępnić posiadane informacje poufne związane z zadaniami powierzonymi EBC na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub związane z polityką pieniężną lub innymi zadaniami w ramach ESBC lub Eurosystemu, właściwemu organowi krajowemu lub KBC celem ich udostępnienia odnośnym krajowym organom ścigania, o których mowa, na warunkach przedstawionych poniżej.
 - a) właściwy organ krajowy lub KBV, którego to dotyczy, zobowiązuje się do działania w imieniu EBC w odpowiedzi na taki wniosek;
 - b) (i) istnieje wyraźny obowiązek ujawnienia takich informacji krajowemu organowi ścigania nałożony prawem Unii lub prawem krajowym, lub (ii) odpowiednie przepisy umożliwiają ujawnienie takich poufnych informacji oraz brak jest nadrzędnych powodów do odmowy ujawnienia takich informacji dotyczących potrzeby zabezpieczenia interesów Unii lub uniknięcia ingerencji w funkcjonowanie i niezależność EBC, w szczególności poprzez utrudnianie wypełniania jego zadań;
 - c) właściwy organ krajowy lub KBC, którego to dotyczy, zobowiązuje się do tego, aby zwrócić się do wnioskującego krajowego organu ścigania o zagwarantowanie ochrony przed upublicznieniem dostarczonych informacji poufnych.
2. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem szczegółowych przepisów unijnych lub krajowych dotyczących ujawniania takich informacji poufnych.

Artykuł 3

Wnioski otrzymane przez właściwe organy krajowe lub KBC od krajowych organów ścigania

1. EBC powinien wymagać, aby właściwe organy krajowe lub KBC wyraził zgodę na to, aby po otrzymaniu od krajowego organu ścigania wniosku o udostępnienie informacji poufnych związanych z zadaniami powierzonymi EBC na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub związanych z polityką pieniężną lub innymi zadaniami w ramach ESBC lub Eurosystemu, zasięgały one opinii EBC w zakresie odpowiedzi na taki wniosek, niezależnie od tego, czy EBC, organ krajowy lub KBC, którego to dotyczy, jest w posiadaniu informacji, o których mowa. EBC udzieli odpowiedzi dotyczącej tego, czy informacje, o których mowa, mogą być ujawnione oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, czy występują nadrzędne powody związane z potrzebą ochrony interesów Unii lub uniknięcia ingerencji w funkcjonowanie i niezależność EBC do domowy ujawnienia odnośnych poufnych informacji. EBC udzieli odpowiedzi właściwemu organowi krajowemu lub KBC pod warunkiem, że organy te zasięgną opinii EBC we właściwym czasie przed podjęciem przez właściwy organ krajowy lub KBC ostatecznej decyzji i przedstawieniem ostatecznej odpowiedzi na wniosek.
2. EBC powinien wymagać, aby właściwy organ krajowy zgodził się poinformować EBC w odpowiednim czasie, a w każdym razie przed udzieleniem ostatecznej odpowiedzi, o wniosku o udostępnienie informacji poufnych otrzymanym od krajowych organów ścigania, który dotyczy mniej istotnych instytucji kredytowych nadzorowanych bezpośrednio przez odnośny właściwy organ krajowy, wykonujący obowiązki nadzorcze na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 w sytuacji, w której ten właściwy organ krajowy uzna, że wnioskowane informacje są istotne lub że ich ujawnienie może negatywnie wpłynąć na reputację Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. EBC dokona starań, aby udzielić odpowiedzi w terminie określonym przez odnośny właściwy organ krajowy, pod warunkiem że będzie to termin rozsądny, dający się obiektywnie uzasadnić oraz wygasający zanim właściwy organ krajowy podejmie ostateczną decyzję i udzieli ostatecznej odpowiedzi krajowemu organowi ścigania.
3. EBC powinien wymagać od właściwych organów krajowych oraz KBC, aby zgodziły się regularnie udzielać EBC informacji o wszystkich wnioskach pochodzących od krajowych organów ścigania w sprawach, w których nie zasięgały one opinii EBC na podstawie ust. 1 lub nie informowały na podstawie ust. 2 z przyczyn od nich niezależnych oraz, w miarę możliwości, o informacjach ujawnionych na podstawie takich wniosków.

*Artykuł 4***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 30 czerwca 2016 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC
